

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/39/2021
Identifikačné číslo spisu: 4217220996
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4217220996.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ R. M., trvale bytom v Q. nad M., zastúpeného JUDr. Katarínou Andráš Leškovou, advokátkou v Košiciach, mestská časť Sever, Zupkova 714/6 a 2/ A. B.j, trvale bytom v Q., proti žalovaným 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej splnomocnenkyňou AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom v Martine, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, 2/ U9, a.s., so sídlom v Bratislave, Zelinárska 6, IČO: 35 849 703, zastúpenej splnomocnenkyňou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom v Bratislave, mestská časť Staré Mesto, Dunajská 15, IČO: 36 795 038, a 3/ N. C., trvale bytom v E., Z. A. ul. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Ondrejom Tóthom, advokátom v Komárne, Dunajské nábrežie 14, o určenie neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/314/2017, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2021 sp. zn. 6CoCsp/18/2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2021 sp. zn. 6CoCsp/18/2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. novembra 2019 č. k. 13Csp/314/2017-780 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali (po pripustení jej zmeny) určenia neplatnosti dražby osvedčenej notárskou zápisnicou JUDr. Anny Nagyovej, notárky so sídlom v Nových Zámkoch, Kukučínova 8, č. 290/2018 zo 16. júla 2018, ktorá sa konala 16. júla 2018 o 12.00 hod. na notárskom úrade (predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Radvaň nad Dunajom, zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, rodinný dom s. č. XXX, postavený na parc. č. CKN 450/106, vrátane pozemkov parc. č. CKN 450/21 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 230 m², parc. č. CKN 450/100 - ostatné plochy o výmere 348 m², parc. č. CKN 450/106 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 85 m²) a žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť každému zo žalovaných 1/ až 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100%, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 21 ods. 2 a 4 zákona č.

527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“). Vecne dôvodil, že žalobcovia 1/ a 2/ na základe úverovej zmluvy z 18. mája 2011 (ďalej len „úverová zmluva“) čerpali od žalovanej 1/ úver vo výške 66.000 eur. Úverovú zmluvu a záložnú zmluvu z 18. mája 2011 považoval súd prvej inštancie za platné zmluvy, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázaný žiadny z dôvodov ich neplatnosti a v prípade úverovej zmluvy nemal preukázanú ani existenciu neprijateľných zmluvných podmienok (ani pokiaľ ide o spracovateľský poplatok vo výške 599 eur). Predmetný úver nie je úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), nepochybne je však potrebné aplikovať ustanovenie § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež „Občiansky zákonník“ alebo len „O. z.“) ako aj § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“). Za 12 mesiacov roku 2013 žalobcovia uhradili žalovanej 1/ úhrnom len sumu 2.659,94 eur a so splácaním sa dostali do omeškania. Podmienky pre zosplatenie úveru boli splnené. Neplnením zmluvného záväzku žalobcov zo spotrebiteľskej zmluvy vznikla pohľadávka žalovanej 1/ voči žalobcom zabezpečená záložným právom na základe záložnej zmluvy. Podaním z 2. októbra 2017 žalovaná 1/ oznámila žalobcom 1/ začatie výkonu záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Súd prvej inštancie konštatoval, že ku dňu vyhotovenia oznámenia žalovanej 1/ o začatí výkonu záložného práva hodnota splatnej pohľadávky žalovanej 1/ voči žalobcom bez príslušenstva viacnásobne prevyšovala zákonné minimum (2.000 eur) určené v § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, nedosiahnutie ktorého by bolo prekážkou dražby nehnuteľných vecí. Navyše vyhlásenie žalovanej 1/ podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách nepredstavuje „exekučný titul“ pre výkon dražby, ale len jednu z podmienok dražby, pričom predmetné ustanovenie iba ukladá veriteľovi povinnosť prehlásiť určité skutočnosti, k čomu v danom prípade zo strany žalovanej 1/ došlo. Podľa oznámenia o dražbe bola cena predmetu dražby určená znaleckým posudkom vo výške 64.900 eur, bez umožnenia jeho obhliadky znalcom. Pokiaľ k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou došlo za účelom uspokojenia pohľadávky vyčíslennej sumou 65.097,27 eur, bol v danom prípade dodržaný aj princíp proporcionality medzi výškou uspokojovanej pohľadávky a cenou predmetu dražby. Následky nesprístupnenia nehnuteľností žalobcami nemôžu byť v neprospech žalovaných. Žalobcovia v konaní nepreukázali dôvod neplatnosti dražby. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zákonov (ďalej tiež len „C. s. p.“) a vecne úspechom žalovaných 1/ až 3/ v konaní v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcu 1/ rozsudkom z 24. februára 2021 sp. zn. 6CoCsp/18/2020 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. a žalovaným 1/ až 3/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že žalobcovia podali žalobu o neplatnosť dražby v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Žaloba bola podaná nedôvodne, keď v konaní nebolo preukázané, že by v súvislosti s konaním dražby (dražobným konaním) došlo k porušeniu ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a to § 7 ods. 2 a § 12 ods. 1 tohto zákona, s prihliadnutím na skutkové vymedzenie dôvodov v žalobe, ako aj s poukazom na odvolacie dôvody žalobcu 1/. Pokiaľ žalobcovia namietali neplatnosť dražby z dôvodu spochybnenia celkovej výšky pohľadávky žalovanej 1/ a výšky ohodnotenia predmetu dražby, v konaní bolo nesporné, že žalovaná 1/ ako navrhovateľ dražby a záložný veriteľ si splnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, keď písomne vyhlásila aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhla výkon záložného práva. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalobcovia v priebehu dražby namietali obsah tohto písomného vyhlásenia. Pokiaľ ide o výšku pohľadávky, pre ktorú bol navrhnutý výkon záložného práva, táto za daných preukázaných okolností nemôže mať za následok neplatnosť dražby. Žalovaná 2/ ako dražobník zabezpečila ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby v súlade s § 12 zákona o dobrovoľných dražbách, keď ohodnotenie predmetu dražby v zmysle vypracovaného znaleckého posudku nebolo v priebehu celej dobrovoľnej dražby zo

strany žalobcov 1/ a 2/ namietané. V danej veci nebol v priebehu dražby prejavovaný záujem nehnuteľnosť vydražiť za cenu určenú znaleckým posudkom, a preto bol predmet dražby vydražený v opakovanom kole za najnižšiu zákonom stanovenú cenu v súlade s § 16 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách. K námietke premlčania odvolací súd dodal, že touto otázkou sa súd prvej inštancie zaoberal vo svojom rozhodnutí, a to v uznesení z 19. decembra 2017 (potvrdenom odvolacím súdom uznesením z 12. marca 2018 sp. zn. 5Co/33/2018), ktorým bol návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý a kde je konštatované neuplynutie premlčacej doby. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalovaných 1/ až 3/ v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca 1/ dovolanie. Dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Navrhol zrušenie rozsudkov nižších súdov a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutia nižších súdov považuje za arbitrárne. Riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia je v tomto prípade o to naliehavšie, že sa bezprostredne týka jediného obydla žalobcov a ich rodiny. Súdy nemali žiadnu snahu skúmať okolnosti dražobného procesu. Postupovali striktno formalisticky. Žalobcovia tvrdili, že pohľadávka žalovanej 1/ nebola splatná, pretože v úverovej zmluve nebolo dojednané právo veriteľa úver zosplatiť. Prvoinštančný súd sa nevysporiadal so súdnymi rozhodnutiami týkajúcimi sa platného dojednania práva veriteľa úver zosplatiť. Odvolací súd pochybenia súdu prvej inštancie nijako nenapravil. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo 16. augusta 2017 nemožno považovať za platný právny úkon, pretože nešpecifikuje, pre ktorú omeškanú splátku sa veriteľ rozhodol toto svoje právo využiť. Súdy sa nevysporiadali bližšie ani s námietkou premlčania, ktorá bola v rámci konania vznesená. Táto námietka bola uplatnená ešte pred samotnou dražbou. Ďalšie podstatné námietky žalobcov sa týkali výšky pohľadávky. Z odôvodnenia rozhodnutí žalobca 1/ nadobúda dojem, že táto výška nie je podstatná a netreba ju bližšie skúmať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. PL. ÚS 23/2014), kde sa uvádza, že úlohou všeobecného súdu je posúdiť vplyv pravdivosti vyhlásenia veriteľa podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách už z hľadiska predchádzajúceho nálezu (II. ÚS 237/2011), aby nebola vec predaná za dlh, ktorý je v hrubom nepomere k hodnote zálohu. Žalobcovia v priebehu konania žiadali špecifikovať, z čoho pohľadávka presne pozostáva a v tomto smere navrhli aj vykonať dokazovanie. Poukázal na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Ďalej uviedol, že žalovaná 2/ prostredníctvom svojich znalcov výrazne podhodnotila cenu nehnuteľností. Odvolací súd sa buď nedostatočne alebo vôbec neoboznámil s obsahom súdneho spisu, keď v konaní boli predložené listinné dôkazy, ktorými sa žalobcovia bránili voči záverom znaleckých posudkov a tejto súvislosti podali aj trestné oznámenie na znalca. Súdy sa nezaoberali ani primeranosťou dražby. Ide o jediné obydlie, na ktoré je žalobca 1/ a jeho rodina existenčne odkázaná. Súčasne poukázal na dobré mravy a na spravodlivosť. Navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku.

4. Žalobkyňa 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dražobný proces nebol realizovaný zákonným spôsobom. Jeho cieľom bolo vydraženie nehnuteľností za akúkoľvek smiešnu cenu, ktorá nepokryla ani výšku dlhu voči banke. S minimálnym úsilím by bolo možné nehnuteľnosti predať za dvoj, trojnásobok.

5. Žalovaná 1/ navrhla dovolanie žalobcu 1/ ako nedôvodné zamietnuť. Uviedla, že konania sa nezúčastňujú všetci nerozluční spoločníci (nútené spoločenstvo), pretože dovolanie nepodala aj žalobkyňa 2/. Ďalej uviedla, že sama polemika s právnym názorom odvolacieho súdu, spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu významovo nezodpovedajú kritériám v ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Žiadna zásadná právna otázka nie je v dovolaní definovaná, rovnako absentuje akýkoľvek výpočet rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, od záverov ktorých sa mal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu odchyliť. Odôvodnenie rozhodnutí pokladá za súladné so zákonom.

6. Žalovaná 2/ navrhla taktiež dovolanie žalobcu 1/ ako nedôvodné zamietnuť. Poukázala na podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, aby bolo možné žalobe vyhovieť a ktorých splnenie žalobcovia v predmetnom konaní nepreukázali. Poukázala na to, že žalobcovia platnosť záložnej zmluvy nespochybnovali. Prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. vyvodit' nemožno. Z dovolania nie je zrejmé, od akých rozhodnutí (pričom odklon od rozhodovacej praxe v spotrebiteľských sporoch nie je na mieste) sa mali sudy odkloniť, a preto prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' ani z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

7. Aj žalovaný 3/ navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Uviedol, že nižšie sudy dospeli k správne mu záveru, keď žalobu zamietli. V priebehu dražby nedošlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách (a to ani pokiaľ ide o ohodnotenie nehnuteľností). Argumentácia žalobcu 1/ je zavádzajúca. V súvislosti so situáciou žalobcov poukázal na ich podnikateľské aktivity. Argumentácia právom na obydlie v danej veci nie je dôvodná. Žalobcovia napriek právoplatným a vykonateľným rozhodnutiam súdov naďalej užívajú nehnuteľnosť. Žalovaný 3/ preto voči tomu podnikol právne kroky.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech boli vydané dovolaním napadnuté rozhodnutia oboch nižších súdov (§ 424 C. s. p.) a to za splnenia podmienky jej reprezentácie v dovolacom konaní i spisania dovolania na to určenou osobou (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu treba zrušiť.

9. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom vytýkaná tzv. zmätočnosťná vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.); v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

10. Žalobca 1/ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Dovolací súd, vychádzajúci z konštrukcie dovolacieho konania v podmienkach aktuálnej právnej úpravy civilného sporového procesu a tiež z ostatného záveru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 C. s. p. (v tejto súvislosti porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1 VCdo 1/2018), preto pristúpil ku skúmaniu existencie dovolacích dôvodov (a tiež dôvodov prípustnosti dovolania), uplatnených dovolaním v tejto veci, podľa chronológie priradenej im ustanoveniami zákona, ktorého sú súčasťou.

11. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobcu 1/, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

13. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný

postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

14. Žalobca dovolaním namietal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu nemá zákonom stanovené náležitosti, keď v skutočnosti nereaguje na jeho odvolaciu argumentáciu. Namietal, že súdy sa nevysporiadali s dôležitými skutočnosťami.

15. V zmysle zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu (R 2/2016) prijatého ešte za skoršej právnej úpravy občianskeho súdneho konania „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.“. Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska - pokiaľ ide o jeho druhú vetu, hovoriacu o nedostatku dôvodov rozhodnutia ako o postupe súdu odnímajúcom účastníkom konania možnosť konať pred súdom - nedotkli, preto ho v tomto smere treba považovať naďalej za aktuálne (1Cdo/228/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/92/2018, 4Cdo/59/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/141/ 2017, 8Cdo/49/2017).

16. V napadnutom rozsudku v prejednávanej veci odvolací súd uviedol, pokiaľ šlo o jeho vyporiadanie sa s rozsudkom súdu prvej inštancie a odvolaním žalobcu 1/ proti nemu len všeobecne, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, keď v konaní nebolo preukázané porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a to § 7 ods. 2 a § 12 tohto zákona (obsah vyhlásenia a ani ohodnotenie predmetu dražby v zmysle vypracovaného znaleckého posudku nebolo v priebehu celej dobrovoľnej dražby zo strany žalobcov 1/ a 2/ namiatané). Pokiaľ ide o premlčanie, tu odkázal na rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

17. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 C. s. p.); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 C. s. p.).

18. V danom prípade nemožno inak, než konštatovať, že odvolací súd sa napriek výslovnému príkazu urobenému súčasťou ustanovenia § 387 ods. 3 C. s. p. nevysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku s podstatnými tvrdeniami žalobcu 1/ v odvolaní, najmä vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa ohodnotenia nehnuteľností (v nadväznosti na skutočnosti, ktoré v priebehu konania vyplynuli, keď námietky v tomto smere sú zrejme napr. i z notárskej zápisnice) ako i vo vzťahu k premlčaniu výkonu záložného práva, keď odkaz na iné rozhodnutie a tam uvedené odôvodnenie nie je možné považovať za postačujúce.

19. Možnosť plného stotožnenia sa odvolacieho súdu s odôvodnením ním preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie, obmedzenie sa ním (odvolacím súdom) na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (ako pravidlo) a ďalšia možnosť doplnenia na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalších dôvodov (v tomto prípade možnosť majúca povahu výnimky z pravidla, ktorej uplatnenie prichádza do úvahy podľa toho, aký argumentačný priestor súd prvej

inštalácie úplnosťou svojej argumentácie odvolaciu súdu ponechá) je síce súčasťou úpravy slovenského civilného procesu už pred čias nadobudnutia účinnosti C. s. p. (tu por. § 219 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016), v rámci rekonštrukcie však zákonodarca do zákona výslovne vniesol aj to, čo v skoršom čase šlo (a bolo nutné) vyvodit' z logiky úpravy a jej účelu a čoho podstatu možno vyjadriť tak, že možnosť praktického prevzatia argumentácie súdu prvej inštalácie odvolacím súdom nezbavuje odvolací súd hoc aj len veľmi stručne a úmerne okolnostiam konkrétneho prípadu reagovať na argumentáciu z odvolania (prinajmenšom tak, že sa poukáže na tie odvolacie námietky, ktoré sú iba opakovaním už súdom prvej inštalácie neprijatej argumentácie, ku ktorej však takýto súd zaujal adresné stanovisko, na ktorom ani súd rozhodujúci o odvolaní nevidí dôvod nič meniť alebo aspoň zrozumiteľne vysvetlil, prečo táto bola bez právneho významu a v prípade iných námietok odvolací súd ozrejmi, prečo spôsob nazerania na posudzovaný problém neboli spôsobilé ovplyvniť). Tým samozrejme nie je myslené, že odvolateľovi musí byť dané za pravdu, ale že musí dostať objektívne zrozumiteľnú odpoveď na svoj špecifický argument.

20. Pretože odvolací súd v prejednávanej veci nezaujal k otázkam urobeným súčasťou odvolania žalobcu konkrétne stanovisko (s výnimkou stručného konštatovania správnosti záverov súdu prvej inštalácie), vylučovalo to akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten, že v tomto prípade došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou zmätočnosťou vadou podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a dovolanie musí byť z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

21. Absencia vysporiadania sa odvolacieho súdu v jeho rozsudku s takými odvolacími námietkami žalobcu 1/, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, resp. aj pre prípad ich naozajstnej nepodstatnosti chyba argumentácia spôsobilá presvedčiť, prečo je to tak, je totiž tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahom do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

22. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015) a na tom zotrúva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekonštrukcie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018, 8Cdo/70/2017). Dovolací súd preto v tomto prípade neposudzoval dovolanie z hľadiska opodstatnenosti argumentácie majúcej väzbu na riešenie právnych otázok (čo v konkrétnostiach znamená tak z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., ako aj jeho dôvodnosti v zmysle § 432 rovnakého zákona).

23. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciu súdu alebo súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 C. s. p.). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúci za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 C. s. p.).

24. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciu súdu alebo súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštalácie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.).

25. Podľa § 444 ods. 1 C. s. p. dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. (zvlášť ak takéto rozhodnutie samo o sebe neuložilo žiadnu povinnosť na plnenie) a v súlade s ustálenou predchádzajúcou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.